

Gölmeyi Çok Özledim Azizim

– GÖLÖM ÇAMLISOY · 16 Mayıs 2019

Müsemma bir gülüş ismarlıyor Tanrı...

Yorgun yıldızlar yaftalandıkça
Teşhir edecek içindeki kini iblis.
Şimdi kuytulara süzülen bir ışık olmak vardı, azizim
Belki de dar cepheli bir pencere önüne
Tünemişken gecenin kürü.

Ah'lar sayıklıyor ölümsüz kral
Sonlar derliyor yufka yürekli yaşlı kadın.
Patavatsız tüm şiirler yazılmayı bekleyen
Birer birer irkilen her biri öğütlerin
Tasfiye olmuş bir yüküm gibi adeta
Tensiye edilesi o durağan yıllar
Günde beş vakit de yetmez hani
Söz konusu oldu mu alınının kiri.

Şık bir döpiyes adeta martavalın kralı bir hıçkırık
Göğün tentesinde tepinen ay yüzlü
Şen kadın içinde yorgunluğu yılların
Bir de eğri büğrü aykırılığı hüznün...
Var ya, diyesi var her birinin
Tütün tadında mazi
Göreceli bir yürekle severken için için.
Sanrıların tabu sayıldığı
Aşkın kıyılarında solan bir çiçek gibi
İçimin öksüzlüğü
Her yetim şiirde arınıp dünden
Kovuşturup ölümü
Sürgün bildiğim acılı günden.

Metanet yüklendim, azizim:
Hani, gözlerine meftun olduğum kara geceden
Çaldığım sazın kopuk tellerinde fink atan notalar gibi
Derli toplu bir ölümü mü müjdeleyen

Aşkın nazireler sunduğu özlemin de
Derdest yüzünde biten bir sevi dilinde
Serpildiğim cennetin arka bahçesi
Oysaki dünya işlerine düştüm ben de her ölümlü gibi.

Sırtan bir satırı alsam ve yaysam sedire;
Sonrası muğlâk bir yürekte
Sevilmediğine delalet işte
Varlığın her zerresi.
Aşk da mı azağına aldılar, azizim?

Görüp göreceğim şunca dirliğı
Sığdıramadan mevsime
Boyutlar aştığım günü birlik hayatın
Kapanmayan illet perdesi
Ne zamanki gece devinse
İsinde karanlığın, bir satıra daha bal döküp
Yaladığım her içli imgeyi
Sezerken bir hurafe niyetine.

Sevmek için de çok geç değil,
Diyenlerin yalancısıyım:
Azıcık meftun yüreğın közünde elediğim şiirler
Yazmayı durduramadığım gün ve gece.
Bayat tadı işte hayatın
Geçimsiz benliğimde süre gelen o coşku
Makberin telaşında ertelediğim her erken ölüm
Şairin demlendiğı çok mu gereksiz bir hüzün?

Mavi yakalı elbisem
Ve ben bir kuş ürkekliğinde süzöldüğüm yürek yürek
Yıldızları kovdum geceden
Açmayı da unutan bir gül'üm işte:
İzbelerin tefekkürü
Aşkın da tevekkülüne su niyetine serptiğim kökümeye
İlişmesin sakın ha hiç kimse.

Gizli saklı benim gülüşlerim
Utancımından tenimde gezinen pembenin

Nimetine bandığım gönül yaşım
Belki de askıya aldığım yas'ın bir sunumuyum
Gülmeyi hiç bu kadar derinden özlememiştim, azizim.

Bir selamın bile yettiğine kefilim;
Aşkın haşmeti zaten yüreğimi saran şiirlerimin de
Temennisi gülüp de geçenlere toz konduramadığım
Sözüm ona bir şahikanın dilinde ufkuma dönük matemim
Esrikli yolcusuyum
Muteber gölgemle didindiğim hayat denen teranenin
En hırçın sevdalısıyım belki hele ki izini sürdüğüm
Sevda masallarında kırılan yüreğime de taziyeler sunun
Meleklerin sağdııcı benim her temennim
Yeter ki dokunmasınlar özüme.